

آیت‌الله رئیسی:

به دنبال دسترسی سریع مردم به عدالت هستیم

رئیس قوه قضائیه در آیین بهره‌برداری از فاز اول سامانه‌های تحول سند قضایی اظهار کرد: همت مرکز آمار و فناوری اطلاعات در تحقق هوشمندسازی دستگاه قضا و اجرای سند تحول، موجب شده این سند بین مردم و همکاران قضایی یک سند قابل اجرا و دست‌یافتنی نشان داده شود. آیت‌الله سیدابراهیم رئیسی خاطر‌نشان کرد: با راه‌اندازی سامانه‌سجل محکومیت‌های مالی در سال جهش تولید،بانک‌ها، مراکز وبنگاه‌های غنیمت اقتصادی می‌توانند مشتریان و شرکای تجاری خود را اعتبارسنجی کرده و با اطمینان با آنها معامله کنند.این کار علاوه بر توسعه کمی و کیفی فعالیت‌های اقتصادی در کشور، دعایو و شکایات ناشی از مشکلات به وجود آمده بر اثر عدم شناخت نسبت به اعتبار و سابقه طرفین معامله را کاهش می‌دهد. آیت‌الله رئیسی اظهار کرد:سامانه‌هوشمنداستعلامات مالی کمک بسزایی برای مجریان احکام قضایی در اجرای دقیق حکم و نظارت بر فرایند اجرای احکام می‌کند. گاهی استعلامات مالی چند ماه طول می‌کشد و برونده در دست قاضی می‌ماند اما این سامانه موجب سهولت در شناسایی اموال محکوم علیه می‌شود. رئیس قوه قضائیه با بیان اینکه کار دستگاه قضاستاندن حق از تعدی کنندگان به حقوق مردم و بازگرداندن حق به صاحب آن است، گفت: این احساس مبارکی است که مردم سریع به عدالت دسترسی پیدا کنند و به حق خود برسند.

آیت‌الله رئیسی با بیان اینکه عدم اجرا و تأخیر در اجرای قانون پسندیده نیست، گفت: اجرای مواد ۱۱۶ و ۱۱۷ قانون برنامه ششم توسعه و اجرای صدرصدی تکالیف مرکز آمار و فناوری قوه قضائیه در این برنامه خبری خوب است که تقدیر مضایف می‌طلبد.

■ ■ ■

قالیباف درباره مصوبات و طرح‌های مجلس مطرح کرد مؤلفه‌های خنثی‌سازی تحریم

رئیس مجلس شورای اسلامی صبح روز گذشته در همایش بین‌المللی کنسدمین سالگردشهادت‌شیخ‌محمد خلیفایی که در تالار وحدت دانشگاه تربیز برگزار شد، گفت: بدون شک هر کجا موفقیتی به دست آمده بر اساس تکیه بر مردم و وعده‌های الهی بوده و هر کجا ضعفی را شاهد هستیم به دلیل دوری از این امر محسوب می‌شود.مجلس یازدهم شورای اسلامی تلاش می‌کند با زیست مومنانه و روحیه انقلابی و با وحدت و تکیه بر سنت‌های الهی و توجه به مردم‌باوری، در مسیر موفقیت کشور قدم بردارد. به گزارش خانه ملت، قالیباف تصریح کرد: مجلس شورای اسلامی تلاش می‌کند در راستای توجه به رفح تحریم‌ها و خنثی‌سازی تحریم‌ها گام‌های بزرگی را بردارد؛ در این راستا برای رفح تحریم‌ها، طرح راهبردی طی ۵ الی ۶ ماه به صورت کارشناسی به تصویب رسید که قطعا بر کات و اثرات زیادی خواهد داشت.

رئیس مجلس شورای اسلامی بیان کرد: همچنین در حوزه خنثی‌سازی تحریم‌ها ۲ مؤلفه اصلاح ساختار بودجه و تنظیم برنامه هفتم توسعه مبتنی بر اصلاحات یادشده در دستور کار قرار دارد. امروزه ریشه بسیاری از مسائل در کشور ماندن تورم، گرانی و نقدینگی این است که به مولفه‌های یادشده توجهی نشده است.

قالیباف ادامه داد: برای تحقق مولفه‌های یادشده، ۳ الی ۴ سال زمان نیاز است لذا در مجلس یازدهم درصدد دستیابی به این امر هستیم.البته در بودجه ۱۴۰۰ گام‌هایی برداشته شد اما باید به مردم، نخبگان و صاحب‌نظران بگویم این قدم‌ها کافی نیست، زیرا باستر آن فراهم نبوده است. وی افزود: لایحه بودجه ۱۴۰۰ در ابتدا توسط مجلس تصویب نشد اما به دلیل آنکه نمی‌شود کشور را بدون بودجه اداره کرد، تا جایی که می‌شد اسباط مالی، شفافیت، اشتغال‌زایی، تولید، معیشت مردم، توجه به سلامت، محرومیت‌زدایی و تمرکزگرایی مبتنی بر توجه به برنامه‌ریزی در استان‌ها و شهرستان‌ها در اولویت قرار گرفت. قالیباف خاطر‌نشان کرد:در مجلس شورای اسلامی میان نظارت و قانون‌گذاری، اولویت با نظارت است، زیرا قانون‌های زیادی داریم که یا اجرا نمی‌شوند و یا بد اجرا می‌شوند؛ در این راستا برای نظارت بیشتر از مردم و نخبگان نیز می‌خواهیم همراه نمایندگان خود باشند.

نفت توقیف‌شده توسط آمریکا متعلق به امارات بود نه ایران!

شرکت FIOGC که در امارات عربی متحده مستقر است، اعلام کرد محموله نفتی‌ای که آمریکا مدعی است متعلق به ایران بوده و تحریم‌ها را نقض کرده است، از عراق خریداری شده بود و در اوج پاندمی، در دریا نگهداری می‌شد.

به گزارش ایسنا، طبق اسنادی که در دادگاه فدرال منطقه کلمبیا تنظیم شده است، شرکت نفت و گاز بین‌المللی فچیره (FIOGC) که متعلق به شیخ حمد بن محمد الشرقی، حاکم امیرنشین فچیره است، مدعی است یک فروشنده واسطه این محموله بوده و این نفت از عراق خریداری شده است. آمریکا مدعی است ایران نفت را به خارج صادر می‌کند و ایران در واکنش به توقیف این محموله، اقدام آمریکا را دزدی خوانده است. شرکت FIOGC اعلام کرده در ژوئن ۲۰ میلیون بشکه نفت از یک تأمین‌کننده عراقی خریداری کرده و این فروشنده بازنامه صادره از سوی سازمان فروش نفت دولتی عراق (سومو) را به عنوان مدرک مبدا این محموله ارائه کرده است. این شرکت اعلام کرد در جولای یک کشتی را به عنوان مخزن شناور برای نگهداری این نفت در بندر فچیره امارات عربی متحده کرایه کرد. در اکتبر این نفت به یک خریدار چینی فروخته شد و تحت این توافق، شرکت FIOGC مسئول تحویل این نفت به چین و کرایه ابرفتکش آکیلیاس برای این سفر بوده است. دولت آمریکا در دسامبر پیش از اینکه محموله مذکور حرکت کند، آن را توقیف کرد. بر اساس گزارش بلومبرگ، کشتی آکیلیاس به سمت گلف کاست آمریکا تغییر مسیر داد و این نفت ماه میلادی جاری در هوستون تخلیه شد. شرکت FIOGC مدعی است در این محموله نفتی، منافع مالی دارد.

یونس مولایی:
سال سخت ۹۹ در شرایطی آخرین روزهایش را سپری می‌کند که مجموعه‌ای از عوامل انسانی و غیرانسانی آن را تبدیل به روزگاری سخت برای بسیاری از مردم ایران کرد. از سویی مشکلات معیشتی، گرانی، عدم ثبات بازار و… که در سال‌های گذشته تجربه شد با شدت و حدت بیشتری در سال ۹۹ نیز ملموس بود و از سوی دیگر شیوع ویروس کرونا به عنوان متغیری غیرقابل پیش‌بینی تمام چوه زندگی مردم را درگیر کرد. از دست دادن بیش از ۶۰ هزار نفر از هووطنان‌مان به علت ابتلا به این ویروس ضایعه جبران‌ناپذیری بود که در کنار تأثیرات اقتصادی و اجتماعی شیوع ویروس کرونا زندگی روزمره مردم را بیش از پیش با دشواری روبه‌رو کرد.

در چنین شرایطی ابتکار سختی‌های تحمیل شده به مردم و شرایط ویژه‌ای که کشورمان در حال تجربه کردن است، مانعی بزرگ در برابر شناخت شرایط و تفکر برای برون‌رفت از آن به حساب می‌آید، تا جایی که می‌توان نتیجه موضوع برخی مقامت دولتی در ماه‌های اخیر را افزایش خشم عمومی دانست. مردمی که تا عمق وجود خود ناگوار آمدی و بی‌برنامگی مسؤولان امر را لمس می‌کنند، در مواجهه با ادعاهای همانند تحقق وعده چرخش همزمان سانتریفیوزها و چرخ اقتصاد احساس به‌سخره گرفته‌شدن می‌کنند. با این اوصاف طرح پرسش از نسبت «امید» و «وضعیت کنونی جامعه ایران» دشوار به نظر می‌آید؛ چه از آن رو که جامعه در مواجهه با انباشتی از مشکلات و ناملایمات نشانه و نماد خوبی دریافت نکرده است و چه از آن جهت که تیرهای سیاسی نیز در مواجهه با شرایط دشوار کنونی توانایی چندانی برای اقتاع افکار عمومی از خود نشان ندادند. در چنین وضعیتی پروژه بازگرداندن امید و ایجاد تصویر و امکان تغییر موقعیت یکی از دشوارترین عملیات‌ها برای دلسوزان ایران اسلامی است؛ عملیاتی که یقیناً بدون داشتن راهبرد و اجماع نظر پیرامون چگونگی برون‌رفت از این موقعیت، غیرممکن به نظر می‌آید.

■ کاسیان‌نامهیدی

یکی از مهم‌ترین موانع در برابر پروژه بازگرداندن امید به فضای اجتماعی ایران، وجود جریان‌ی است که اساساً امتداد این‌نامهیدی را برای خود مطلوب می‌داند. در این جریان از سویی می‌توان به ضدانقلاب خل‌چشمن اشاره کرد که تمام تلاش خود را معطوف به آن کرده که با ایجاد خس «بن‌بست» برای افکار عمومی، ایرانیان را به این نتیجه‌گیری برساند که هیچ‌گونه امکانی برای تغییر وضع موجود وجود ندارد. رسانه‌های فارسی‌زبان خارج از کشور به شکل شبانه‌روزی در حال شکل دادن به این فرض هستند تا از قبل آن بتوانند پروژه آشوب‌های خیابانی و براندازی نظام اسلامی را پیش ببرند. در کنار این جریان، البته تجدیدنظرطلبان داخلی و غرب‌گرایانی هستند که به رغم نقش حداکثری‌شان در ایجاد وضع موجود، از وجود این‌نامهیدی خرسندند. آنها نیز حس وجود بن‌بست را به عنوان شرط لازم برای تحقق بخشیدن اهداف خود در نظر می‌گیرند و سعی می‌کنند با تقویت‌نامهیدی اجتماعی در نهایت موفق به تحمیل پروژه خود به حاکمیت شوند و جمهوری اسلامی را وادار به پذیرش عقب‌نشینی از حقوق خود، تسلیم در برابر زیاده‌خواهی‌های غرب و خلع سلاح کنند. بسیاری از فعالان بین ۸۸ تاکنون که در روزها به جای آنکه در مقام پاسخگوی وضع موجود، تلاش کنند با دلداری مردم بابت شرایطی که با خطاهای محاسباتی

به گزارش «وطن‌امروز»، اینکه سیاست خارجی یابین در بیشتر موضوعاتی که در دستگاه محاسباتی هیات حاکمه آمریکا با برجسب «چالش سیاست خارجی» و «امنیت ملی» شناسایی شده است در عمل با سیاست‌های تهاجمی دولت ترامپ یکسان باشدمساله غریب‌ودور از انتظاری نیست، چنانکه این تشابه عملکردها در حوزه سیاست خارجی پیشینیتابه به قدمت تاریخ دیپلماسی آمریکا دارد اما چیزی که در این میان عجیب و قابل تامل به نظر می‌رسد، خوشبینی‌های خارج از واقع‌بینی منتهی به آدرس غلط دادن به جامعه ایرانی از سوی دستگاه سیاست خارجی این نسبت به این موضوع است که در زمان انتخابات سوم‌نوامبر [جنتجالی]رایاست‌جمهوری آمریکا به اوج خود رسید.

از این رو بود که محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه به عنوان مسؤول ارشد دیپلماسی کشور تنها یک‌روز پس از پیروزی یابین، اظهار کرد: مشخص است که بین ترامپ و یابین تفاوت است. حالا با گذشت ۵۰ روز از سکنداری یابین بر کاخ سفید، ظریف هر روز مشغول واگویی این گزاره است که یابین هم سیاست فشار حداکثری ترامپ را ادامه می‌دهد؛ پس از مواضع مبهم اولیه درباره بازگشت آمریکا به تعهدات برجامی و در نهایت اعلام اینکه دولت یابین هیچ متشوقی به تهران نخواهد داد و منتفی دانستن برداشتن گام اول از سوی آمریکا در آخرین مورد از این اعتراف‌ها، پس‌ازاینکه تونی بلینکن، هم‌تای آمریکایی‌محمدجواد ظریف، اعلام کرد از آژانسزای منابع ارزی ایران در ستول مشروط به بازگشت تهران به محدودیت‌های هسته‌ای برنامه‌است، ظریف را در توییتر وادار به این یادآوری تلخ در «این‌همانی» میان ۲ رئیس‌جمهور ایالات متحده کرد.

پیش از این هم ظرف ۲۹ بهمن در حاشیه جلسه هیات دولت گفته بود: این یک ماه است که دولت آقای یابین سیاست

و ایده‌های مدیریتی‌شان ایجاد کرده‌اند، برای پشتیبانی کنند، در جایگاه طلبکار ایستاده‌اند و از این موقعیت نیز برای طرح ایده‌های که افشار انقلابی عملا به مرحله‌ای از انفعال اجتماعی برسند که خوششان نیز ناامید از هر گونه تغییر شوند. تجربه سال‌های پس از دفاع‌مقدس و تغییر گفتمان حاکم سیاسی نمونه حاضری از این احتمال است، به گونه‌ای که در مواجهه با امواج اقتصادی، فرهنگی و سیاسی وقت، نیروهای انقلابی به یک انزوای انکار‌ناپذیر رسیدند. در آن فضا هر چند چالش امید اجتماعی به شکل اکثونی مطرح نبود اما انقلابیونی که میان ایده‌ال‌های خود با آنچه در حال تحقق بود فاصله می‌دیدند، سعی کردند با دوری جستن از عرصه اجتماع طریقه‌انزوا را در پیش بگیرند. موقعیت سال ۹۹ هر چند تفاوت‌های قابل ملاحظه‌ای با وضعیت دهه ۷۰ جامعه ایران دارد اما نمی‌توان از این امکان چشم‌پوشی کرد و نسبت به آن هشدار نداد.

■ انقلابیون و مسیر دشوار تغییرات

در این میان نیروهای انقلابی به عنوان جلوداران انتقاد از وضع موجود و کسسانی که از سال‌ها پیش نسبت به عواقب مسیر طی شده در دولت‌های یازدهم و دوازدهم هشدارها داده بودند و فحش‌ها شنیده بودند، باید نسبت خود را با کلیدوازه‌های روشن کنند. یقیناً تفکر انقلابی نسبت اب‌دی و وجدانشدنی با عنصر امید دارد، چرا که اساساً در فضای یأس نمی‌توان امکانی برای تغییر موقعیت تعریف کرد، چه رسد به آنکه به سمت آن بتوان حرکتی کرد. امید را اساساً پیش از هر چیز می‌توان حاصلی از تعریف نامطلوبیت‌ها به موازات ارائه راهی برای برون‌رفت از آن دانست. جریان تاریخی که موقعیت موجود را در قالب بن‌بست تعریف می‌کند، به دنبال آن است هر گونه امکان برای تغییر را نیز مردود بشمارد و در سایه آن امید را از جامعه بگیرد. انقلابیون به حسب ماهیت کارشان نمی‌توانند حتی سخت‌ترین شرایط را در قالب یک بن‌بست تعریف کنند، چرا که تجسم بن‌بست در ذهن یک جامعه امکان تغییر را از آن می‌گیرد، یا آنچنان که جریانات ضدانقلاب و تجدیدنظرطلب می‌خواهند، باعث پذیرش تحمیل‌های خارجی می‌شود. بر این مبنا جریان انقلابی باید پروژه بازگرداندن امید اجتماعی را به عنوان بخشی از نقشه راه آتی خود در آستانه سال جدید تعریف کند، پروژه‌ای که البته چندان هم سهل و در دسترس به نظر نمی‌آید و چالش‌های زیادی در برابر آن وجود دارد.

نخستین چالش نیروهای انقلابی که باید نسبت به آن هوشیار بود، هضم شدن در موج ناامیدسازی جامعه است. به این معنا که افشار انقلابی عملا به مرحله‌ای از انفعال اجتماعی برسند که خوششان نیز ناامید از هر گونه تغییر شوند. تجربه سال‌های پس از دفاع‌مقدس و تغییر گفتمان حاکم سیاسی نمونه حاضری از این احتمال است، به گونه‌ای که در مواجهه با امواج اقتصادی، فرهنگی و سیاسی وقت، نیروهای انقلابی به یک انزوای انکار‌ناپذیر رسیدند. در آن فضا هر چند چالش امید اجتماعی به شکل اکثونی مطرح نبود اما انقلابیونی که میان ایده‌ال‌های خود با آنچه در حال تحقق بود فاصله می‌دیدند، سعی کردند با دوری جستن از عرصه اجتماع طریقه‌انزوا را در پیش بگیرند. موقعیت سال ۹۹ هر چند تفاوت‌های قابل ملاحظه‌ای با وضعیت دهه ۷۰ جامعه ایران دارد اما نمی‌توان از این امکان چشم‌پوشی کرد و نسبت به آن هشدار نداد.

دومین چالش همان نقشه راهی است که تجدیدنظرطلبان به آن چشم دوخته‌اند. آنها تمایل دارند جریانات انقلابی در مواجهه با وضعیت موجود دست از انتقاد بکشند و با موج تغییراتی که مطلوب تجدیدنظرطلبان است، همراهی کنند. یقیناً بسیاری از پالس‌هایی که جریان تجدیدنظرطلب به جامعه ارسال می‌کند با همین هدف است که سد نیروهای انقلابی را در برابر خود تضعیف کند و آنها را به این نتیجه برساند که تنها راه برون‌رفت از موقعیت کنونی، پذیرش فشارهای خارجی و کوتاه آمدن مقابل آنهاست. تجدیدنظرطلب‌ها البته چندان از این نکته غافل نیستند که تکرار این پیام‌ها چگونه به طرح خارجی را به این یقین می‌رساند که فشارهایین جواب داده و نسبت به امتداد آن بیشتر راغب می‌شود. جریان انقلابی در مواجهه با این چالش باید رویکرد ایجابی خود را تقویت کند تا مانع استیلا پیدا کردن قرائت تجدیدنظر طلبان در فضای عمومی جامعه شود. چنین روشی برجام را برای این‌ها شهادت‌بخش می‌کند با اینکه جریان انقلابی به چند با‌نگه موشکافانه توانست لایه‌های پنهان این پروژه را کشف کرده و نسبت به نتایج آن به جامعه هشدار دهد اما در چارچوب ایجابی نتوانست جامعه را چندان قانع کند؛ مساله‌ای که در میدان عمل این امکان را به غرب‌گرایان داد تا تصور آینده مطلوب پروژه‌ای باشد که این‌ها دوست دارند. در دسترس به نظر نمی‌آید و چالش‌های زیادی در برابر آن وجود دارد.

نامه انتقادی ظرفی به مسؤول سیاست خارجی اتحادیه اروپایی

وزیر امور خارجه کشورمان در نامه‌ای به جوزف بورل، مسؤول سیاست خارجی اتحادیه اروپایی از عملکرد آمریکا و اروپا در موضوع برجام انتقاد کرد. محمدجواد ظریف در این نامه چند صفحه‌ای، ضمن انتقاد از عملکرد اروپا و آمریکا در ارتباط با موضوع برجام و توافق هسته‌ای تأکید کرده است در صورتی که طرف‌های مقابل به تعهدات برجامی خود عمل کنند ایران نیز به تعهداتش عمل خواهد کرد.

با پایان سال سخت ۹۹ مهم‌ترین نیاز جامعه ایران در مواجهه با دشواری‌های وضعیت موجود چیست؟

امید به تغییر

تجربه گرانتقیمت و بلوغ سیاسی بیشتری را کسب کرده است اما یقیناً باز هم بدون ارائه راهکار‌های ایجابی و طرح قانع‌کننده آن در جامعه، نمی‌توان چشم انتظار بازگشت امید اجتماعی و به تبع آن ایجاد تغییراتی به نفع مردم بود.

■ احیای امید: نقشه راه ۱۴۰۰

سال ۱۴۰۰ می‌تواند آغازی بر یک مسیر مشترک در سرنوشت تاریخی ایران باشد. تغییر ریل سیاست‌گذاری کشور به سمت اصلاحات بنیادین و بهبود شرایط عمومی نه تنها می‌تواند در میان‌مدت سرخوردگی‌های جامعه ایران را به امید مبدل کند که فراتر از آن روح جمعی جامعه ایرانی را به عنوان مهم‌ترین سرمایه ملی در برابر فشارهای خارجی تقویت می‌کند.

تحقق امید در سایه تغییری امکان‌پذیر است که لایه‌ها و طبقات تحت فشار جامعه را به سمت بهبودیافتگی به پیش ببرد، پس بیره نخواهد بود؛ اگر بازگشت امید را وابسته به تغییرات سال ۱۴۰۰ بدانیم، جریان انقلابی در این میان باید به این درک واحد از موقعیت کنونی برسد که وظیفه‌اش امکان‌پذیر کردن بازگشت این امید است و انتظار هر ادیبانه، رویکرد و مسیری که در مقابل این امیدآفرینی هوشمند باشد، حرکتی خلاف مسیر انقلابی‌گری به شمار می‌رود؛ مساله‌ای که در سخنان رهبر حکیم انقلاب در روز عید مبعث نیز مورد اشاره قرار گرفت و ایشان با اشاره به ۲ عنصر «صبرت» و «صبر و استقامت» به عنوان بایسته‌های استنادی در برابر دشمن فرمودند: «گر زنجیره هوشمند به صبر و حق در میان مردم برقرار باشد، احساس ناامیدی، تنهایی و ضعف ارائه در جامعه به وجود نمی‌آید و جرأت اقدام نیز از بین نخواهد رفت.»

با این اوصاف شاید مهم‌ترین خطر‌هایی را که در سال آینده برای جریان انقلابی وجود دارد بتوان به شرح ذیل دانست:

۱– **تشتت و تک‌رویی جریانی:** اصالت دادن به اختلاف نظر‌های موجود تا جایی‌که به تشتت، چندپارگی و در نهایت چندسبایی برسد، سدی محکم در برابر آغاز تغییرات بنیادین به شمار می‌رود. تلاش برای دوری جستن از این احتمال باید تبدیل به بخشی از هنجارهای انقلابی‌گری شود.

۲– **ایده‌ال‌گرایسی کاذب:** یقیناً یکی از مهم‌ترین وجوه تفکر انقلابی، داشتن اصول و ایده‌ال‌های ساده و به حرکت جمعی یک گروه جهت می‌بخشد، با این حال نباید از این نکته غافل بود که حرکت به سمت ایده‌ال‌ها بدون عقاب‌یقینی و درک درست از ظرفیت‌ها و امکان‌های موجود تنها به انزوای جمعی ختم می‌شود. بر این اساس جریان انقلابی پیش از هر گامی باید به توانایی مطلوب میان ایده‌ال‌ها و امکان‌های در دسترسش برسد. ۳– **تکرار نسخه‌های ایجابی:** تبدیل شدن برخی تجرباب به نظام ارزشی یک جریان بر اثر تکرار و توالی از مهم‌ترین مصائبی است که جریان انقلابی امروز نیز با آن روبه‌رو است. یقیناً جریان انقلابی در عین حفظ وحدت و یکصدایی باید با عینک انتقادی به گذشته‌های خود نگاه کند و کم‌کم تغییرات مجدد نسخه‌هایی شود که پیش از این عدم کارآمدی‌شان ثابت شده است.

در نهایت امر سال ۱۴۰۰ به همان میزان که از پس سالی سخت می‌آید، می‌تواند طلیعه‌ای بر تحقق بسیاری از اهداف و آرزوهای مردم نیز باشد. فرصت‌شناسی صحیح این سال باید تبدیل به، سراغ‌آغاز تغییراتی باشد که در دل آن امید، جانشین یأس و کارآمدی، جایگزین بی‌عملی شود.

متکی باشد. درباره دیدگاه اول، هیچ بحثی وجود ندارد که ایالات متحده سخت در اشتباه است. ایران با حسن‌نیت به توافق هسته‌ای

پیوست و حتی پس از آنکه دونالد ترامپ ا رئیس‌جمهور سابق آمریکا] به طور ناگهانی ببه آن خیانت کرد (احتمالا به خاطر نفرتش از هر کاری که [باراک] اوباما رئیس‌جمهور اسبق آمریکا] انجام داده بود و تلاش او برای تشویق جنگ‌طلبان دیوانه] ایران به تعهدات خود پایبند ماند. بعد از آن ترامپ دست به ترور ژنرال قاسم سلیمانی فرمانده ایرانی زد که موجب خشم رهبران ایران و عراق شد و چرخه‌ای از خشونت‌ها برای اقدام متقابل را آغاز کرد که تا به امروز ادامه دارد.»

کوپر در یادداشت‌خودمی‌افزاید: «هنگامی که ترامپ تحریم‌ها علیه ایران را بازگرداند، اقتصاد این کشور را به طور اساسی مورد آسیب قرار داد. تورم به سرعت افزایش یافت و در برخی کالاهای اساسی بویژه مواد دارویی کمبود ایجاد شد. همچنان که بیمارستان‌های این کشور بدون دسترسی کافی به اقلام‌محافظتی و تجهیزات حیاتی برای درمان بیماران مبتلا به «کووید-۱۹» تقلا می‌کردند، این امر به میزان زیادی اوضاع همه‌گیری ویروس کرونا را در آنجا بدتر کرد. بدون شک هزاران نفر در نتیجه اقدامات مستقیم آمریکا جان خود را از دست دادند.»

در این یادداشت می‌افزاید: «به‌طور خلاصه، ایران تمام دلایل ممکن برای بی‌ رغبتی را دارد. همان‌طور که یابین نوشت، آمریکا عهدشکنی کرد و ترامپ با بی‌ملاحظگی، سیاستی را دور انداخت که قدسند امن نگه‌داشتن آمریکا بود و حالا آمریکا باید اندکی حسن‌نیت نشان دهد. این حداقل کاری است که می‌توانیم انجام دهیم.»

سوالی درباره ممنوعیت ثبت‌نام سران قوا در انتخابات هم گفت: قانون چنین منعی نگذاشته است و فقط افرادی که در امر اجرا و نظارت بر انتخابات مسؤولیت مستقیم دارند، باید قبل از ثبت‌نام استعفا کنند تا وقتی قانون منع نکرده ما نیز نمی‌توانیم شخصی را برای حضور در انتخابات منع کنیم. وی درباره آخرین وضعیت تفکیک موقت «ششمین دوره انتخابات شورا‌های اسلامی شهر و روستا» و «سیزدهمین دوره انتخابات ریاست‌جمهوری» که اخیراً از سوی شورای نگهبان به منظور تضمین تأمین سلامت‌رای‌دهندگان مطرح شده است، گفت: به موجب قانون در ۲ انتخابات سراسری در یک دوره برگزار می‌شود. به دلیل اینکه تک‌تک انتخابات شورا‌ها یک انتخابات محلی – منطقه‌ای است، پیشنهاد کارشناسی ما این بود که اگر بتوانیم این انتخابات را به صورت محلی و منطقه‌ای برگزار کنیم، این مساله می‌تواند توجه شورای نگهبان و وزارت کشور را بیشتر معطوف به انتخابات ریاست‌جمهوری کند.

یک عبرت ظریف!

وزیر امور خارجه یک روز پس از پیروزی یابین: مشخص است بین ترامپ و یابین تفاوت است

وزیر امور خارجه دیروز: دولت یابین سیاست فشار حداکثری ترامپ را ادامه می‌دهد

همچنان به دلیل مسدود کردن این درخواست از سویی آمریکا، بدون پاسخ مانده است.»

■ **بدهی آمریکا به ایران**

در همین حال نشریه THE WEEK هر روز جمعه در یادداشتی به‌قلم «ایران کوپر» نوشت: «جو یابین در تبلیغات انتخاباتی خود در سال ۲۰۲۰ وعده داد هر تالشی که بتواند برای بازگشت به برجام انجام خواهد داد اما ۵۰ روز پس از آغاز ریاست‌جمهوری او، پشرفتی در این زمینه حاصل نشده و توافق [هسته‌ای] در آستانه فروپاشی است.»

در این یادداشت آمده است: «اکنون که یابین رئیس‌جمهور است، باید به عنوان بخشی از مذاکرات برای بازگشت به برجام، طیف گسترده‌ای از تحریم‌های ایران را لغو کند تا امر حسن‌عبادت خود را نشان دهد و هم در راستای کمک‌های بشردوستانه گام برداشته باشد. آمریکا آسیب‌های شدیدی به دولت و مردم ایران است که در بحران شیوع ویروس کرونا به سر می‌برند، وارد کرده است که در این باره نسبت به ایرانی‌ها دین به گردن دارد.» وی می‌افزاید: «در این زمینه، مانع دیپلماتیک این است که دولت یابین اصرار دارد پیش از لغو هر‌گونه تحریم، ایران باید به تعهدات خود در این توافق بازگردد، در حالی که ایران عکس آن را طلب می‌کند. همان‌طور که یابین ماه سپتامبر (شهریور) در یادداشتی در سی‌ان‌ان نوشت: «گر ایران به پایبندی کامل به توافق هسته‌ای بازگردد ایالات متحده به عنوان نقطه آغازی برای مذاکرات متعاقب، به این توافق باز خواهد گشت.» در ادامه این یادداشت آمده است: «هرسری اینکه کمک گزاره درست است، باید به دیدگاه‌ها، تاریخچه دیپلماتیک و دستر راهبردی گسترده‌تر

فشار حداکثری دولت آقای ترامپ یعنی سیاست بی‌قانونی، قلندری و زورگویی را ادامه می‌دهد. اگر اینها معتقدند آن سیاست شکست خورده و معتقدند آن سیاست آبروی آمریکا را برده، ادامه آن سیاست هم کمکی به آنها نمی‌کند و همان شکست و بی‌ابرویی را برای آنها دارد.

در چنین شرایطی نیوزویک آمریکا در تحلیلی با عنوان «سیاست خارجی یابین بیشتر از آنچه تصور می‌کنید به سیاست خارجی ترامپ شبیه است»، به تحلیل تفاوت‌های حرف با عمل جو یابین در عرصه سیاست خارجی پرداخت.

در این گزارش آمده است: سیاست خارجی آمریکا در کل نسبتاً ثابت باقی مانده است و جز قطع حمایت نظامی آمریکا از ائتلاف سعودی در یمن و تمدید معاهده استرات نو با روسیه، سیاست خارجی یابین بیشتر از آنچه طرفداران وی حاضر به قبول آن هستند به ترامپ شبیه است. در واقع در برخی مسائل مثل ایران، ترقی خواهان به‌طور فزاینده‌ای در حال بی‌تاب شدن به دلیل سرعت کند دیپلماسی یابین هستند.

این نشریه افزود: اگر لحن و بیان کنار گذاشته شود، شباهت‌های سیاست یابین با ترامپ تاکنون از تفاوت‌های آن بسیار بیشتر بوده است. به نوشته این نشریه آمریکایی، «درباره ایران هم در دوران کارزارهای انتخاباتی، تیم سیاست خارجی یابین نسبت منتقد رویکرد فشار حداکثری دولت ترامپ در قبال ایران بود. با این حال همان فشار حداکثری ترامپ علیه ایران که یابین آن را نکوهش می‌کرد، همچنان پابرجاست. هیچ یک از تحریم‌های دوره ترامپ برداشته نشده و وام ۵ میلیارد دلاری‌ای که ایران از صندوق بین‌المللی پول درخواست کرده

داشتند و آنچه قانون لحاظ کرده عدم ورود این‌گونه افراد است. البته دخالت نظامیان که سوگیری داشته باشد قطعاً منع نشده است. صرف نامزد شدن برای انتخابات منع قانونی نداشته است. کندهایی درباره تعیین سقف معین برای نامزدها گفت: شورای نگهبان هیچ وقت نمی‌تواند سقفی برای اعداد نامزدها در نظر بگیرد و قانونی برای ما ملاک است. وی درباره آخرین اقدامات برای برگزاری انتخابات با شرایط کرونایی، گفت: ما تابع قانون هستیم؛ جسات هماهنگی برای آنچه در اختیار ما و وزارت کشور است، برگزار شده است. صندوق‌ها قریب به ۱۵ درصد افزایش خواهد داشت.

آنچه تاکنون ستاد مبارزه با کرونا اعلام کرده خطر شیوع ویروس

سخنگوی شورای نگهبان:

سابقه نظامی منعی برای کاندیداتوری در انتخابات نیست

بیشتر در تجمعات است، بنابراین ما در تجمعات محدودیت داریم. کندهایی درباره گزارش‌های واصله به شورای نگهبان و نظارت بر اظهارنظر‌های مجازی نیز اظهار کرد: شورای نگهبان محدودیتی در یافت گزارش ندارد و گزارش‌ها مورد ارزیابی قرار می‌گیرد، بنابراین فرقی نمی‌کند چه کسی برای ما گزارش ارسال کند. وی افزود: فعالیت‌های انتخاباتی و تبلیغات در قانون بردستی روشن نشده و هنوز مشخص نیست که اگر کسی در انتخابات اعلام آمادگی کرد تبلیغات محسوب می‌شود یا خیر. درباره تبلیغات نیز ما باید به استناد قانون عمل کنیم و قانون در این زمینه روشن و شفاف نیست. امیدواریم قانون اصلاح شود. سخنگوی شورای نگهبان در پاسخ به